ומעשי הא קא משמע לן למטה כלמעלה. דהכי עשר אמות שהכרובים והארון עומדים בהן כמו העשרים שלמעלה מה העשרים סולן חלל ואין בהן דבר כך גם העשר, וגוף הכרובים בגם היו עומדין כדלקמן ומקום הארון איט מן המדה אלא בגם היה עומד וכנפי הכרובים שהן בחויר לא חייבי דהא למטה דידהו ולמעלה דידהו יכולין למדוד עשרים ריקעת מכותל לפוני לכותל דרומי והכי משמע קרא ועשרים אמה קומתו-כלומר כל העלעים אמות קומה אינן חשובים אלא כעשרים דמשפת כרובים ולמעלה שהם פטויין מכלום העשר כמו הכ' : **ארון שעשה משה.** כשניתן תורה אור

בבית קדשי הקדשים שעשה שלמה שהוא כ' על כ' יש לו עשר אמות ריוח לכל רוח ורוח לימינו ולשמאלו הרי עשרים בלא ארון ולפניו כ' עד הדביר : **כרובים.** דשלמה : **בגם היו עומדין.** נופן : **כנף הכרוב האחד.** כנף האחד של כרוב וה' אמות כנף השני של אותו כרוב ולאו בכרוב שני קמיירי דהא כתיב בתרי עשר באמה הכרוב השני וגו' ועשר אמות מקצות כנפיו עד קצות כנפיו, מהשתא לא מתקינן דבגם היה הגוף עומד בין שני הכנפים שמקצה האחד עד קצה השני לא היו כי אם עשר אמות וא"כ הגוף שביניהם היכן לא יתכן לומר דמהכא נפקא ליה, דא"כ מאי האי דקפריך לקמן ודלמא ביתא מעילאי רווח וקושיות אחרות דלא שייכי הכא בלל אלא קרא הכי משמע ליה אם באת לחבר שני כנפי הכרוב זה בצד זה תמצא מקצות כנפיו עד קצות כנפיו עשר אמות ומיהו טפי מי' אמות הוו שהרי רוחב הגוף בין ב' הכנפים אלא הקדשים מלפון לדרום לא הי' אלא כ' אמה וב' הכרובי' היו כנפיהם כ' לצד הגופים כדכתיב שני הכנפים היו י' אמות וכתי' ויפרשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נוגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נוגעות כנף אל כנף וא"כ אינהו גופייהו דכרובים היכא הוו קיימי קס"ל שהכנפים בכרוב כידי האדם אחד מצד ימין ואחד מצד שמאל והגוף ביניהם : **מתקיף לה אביי.** מי יימר דבגם היו עומדים דלמא בולטין ויגלמין מתחת בתרגולים שהגוף כולו תחת כנפיו ולא ביניהם אלא הרחקה והפרש בין הכנפים אלא מקורבים והגוף יוצא מתחת הכנפים שני הכנפים יוצאים ממקום אחד בחלמעא הגב וכן כל הגף קושיות דמקשו הגף אמורתי ואזלי לתוך הכרובים קיימי בר מהגף בתרתי דגרם בהו ידייהו בהדיא כרב פפא ורב אחא: לפי ידייהו ומשלחתי ידייהו: **ודלמא זה שלא כנגד זה הוו קיימי.** הכרובים שהאחד עומד מצד הארון מזה סמוך לכותל והשני עומד מצד הארון מזה מכוון רחוק מן הכותל קצת ונמצאת כנף האחד נוגעת אחרי כנף חבירו בין הכנף ולכותל נמצאו קצת כנף הכרוב המשוך מן הכותל לפני קצת כנף הכרוב הסמוך לכותל כשיעור עובי רוחב הגופין ואע"ג דלא הוו בולטין בתרגולין מיהו אלא אקשי מלמעלה מלמטה בולטין בתרגולים מיהו אפי' הכי לא אקשי מידי : **מתקיף לה רב אחא בר יעקב.** הכי גמי דלמא בולטין בתרגולים מיהו אפי' הכי קיימי זה כנגד זה, דאיכא טפי מכ' אמה כשיעור הגופים מקצות כנפי של זה לקצות כנפי של זה, כגון שהכרוב שמימין הארון לא הי' פנוי ממש כנגד ההיכל וגבו לכותל מערבי אלא מגדל אלגדודי כנפיו החיצון כנגד דרומית מערבית נוגע לכותל בזוית וכנף שלו שמצד הארון פרוס בתוך הארון לו חולה לו דהיינו רחוק מן הכותל וכנף הכרוב הב' מתחלת סס וכנפו הפנים נוגעת סמוך לדביר בקרן נפוית מזרחית בזה" : **מתקיף לה רב סורא בר' דרב יהושע.** הכי גמי דזה כנגד זה קיימי אלא בחלכסונא ולא הוו גופן עומד בגם דלמא ביתא מעילאי רווח שהכנין הולך ומתקצר למעלה והרי רחב יתר מעשרים במקום שבולטין הכנפים מן הגופין והוי מקיר אל קיר כנגד כנפי הכרובים מקום נגיעתן בכתלים יותר מעשרים אמה ברוחב הגופין : **מיכף הוו כייפי ידייהו.** הכנפים עצמן כפופין הן כאדם שכופף ידו מעט והלכך ליכא אלא כ' אמה מקצה כנף האחד לקצה כנף השני : **ודלמא שלחופי הוו משלחפי ידייהו.** כנף על כנף כאדם שחובק את ידיו כדכתיב (בראשית מח) שכל את ידיו ומתרגמינן בתרגום ארץ ישראל שלחיפונון לידוהי כך פר"ח ואי משום דכתיב וכנפיהם אל תוך הבית נוגעות כנף אל כנף הייגו נמי כעין נוגעות דהוו זו כנגד זו : **ופניהם איש אל אחיו.** **ופניהם לבית.** הכנפים עצמן כפופין הן כאדם שכופף ידו מעט והלכך ליכא אלא כ' אמה מקצה כנף האחד לקצה כנף השני : **ודלמא שלחופי הוו משלחפי ידייהו.** כנף על כנף כאדם שחובק את ידיו כדכתיב (בראשית מח) שכל את ידיו ומתרגמינן בתרגום ארץ ישראל שלחיפונון לידוהי כך פר"ח ואי משום דכתיב וכנפיהם אל תוך הבית נוגעות כנף אל כנף הייגו נמי כעין נוגעות דהוו זו כנגד זו : **ופניהם איש אל אחיו.** **ופניהם לבית.** הכנפים עצמן כפופין הן כאדם שכופף ידו מעט והלכך ליכא אלא כ' אמה מקצה כנף האחד לקצה כנף השני : **ודלמא כייפי הוו כיי